

אופציות לקדימון:

1 מתוך על"ה (2) תשנ"ז

"אין אהבת הארץ בלא ידיעת הארץ ואין ידיעת הארץ בלא מגע בלתי-אמצעי אתה עם עמקיה וגאיותיה, עם הריה ומישוריה. רק הרואה בעיניו כמה יפה היא עד לכאב, הרואה את הוד הזריחה מעל הפסגות ואת משחק הפלא של צבעי השקיעה, הרואה את יפי הלילות במדבר ובהרים- יוכל לאהוב את הארץ לאהוב אותה אהבה של ממש.

רק בשוטף במדבר ובהרים תוכל לישמוע את הד פעמיהם של אבותיך, את תרועת מלחמתם בעומדם מול פני צר, את קולותיהם של הנביאים בתוכחתם. רק אז תוכל לחוש שאחת היא השלשלת, הנמשכת ממעמקי הדורות, מני אז.

(טייל)

2. מתוך 100 שנות ציונות-חוברת פעילויות למדריך

"השממה האחרונה" א' עמוס עוז

"אם נופי הציונות מצטיירים לי כמין פדראציה של חלומות שונים ואף סותרים, הנידונים להתקיים יחדיו תוך מאבק מתמיד, הנה הדבר המפחיד אותי יותר מכל הוא מין סינתזה משמימה העלולה להיוולד מן הפולחן של "היתוך" ו"מיזוג" ושל "הפלת מחיצות". אם חלילה יתממש הדבר הזה, יגווע שלל החלומות לטובת חלום ישראלי סטנדרטי על דירת צמרת בשיכון צמרת שממנה נוסעים במכונית הצמרת אל ספר הצמרת. ומשלל הנופים והמראות לא יישאר לפליטה אלא ישימון השיכונים, טיח מסויד ומרפסות של תריסי הזזה, בתי קוביות אחידים, במטולה ובעפולה, בצפון ובקריית גת, בירוחם ובאילת, מקום דומה בכל מקום- עיר לעיר, רחוב לרחוב, מרפסת למרפסת, וסוף סוף- גם אדם לאדם. והסיוט הזה יוכתר בשם "בניין הארץ" ו"הפרחת השממות".

3. שמירת טבע- מול הציונות \ עזריה אלון

"לכן המאבק על קיום של נוף וערכי טבע. זאת לא איזו ספחת שהציונות צריכה לבלוע אותה ולהשתדל להקטין אותה כמה שאפשר כדי לא להפריע, זה חלק ראשוני ומהותי בעצם קיומה של הציונות, וכמו שאני אומר זאת כלפי חוץ, אני אומר זאת כלפי פנים. אני סבור שאנשים רציניים בתוכנו, מחנכים או מי שעוסקים במגע עם ציבור, אינם יכולים לקחת לעצמם חופש ולומר: "היה ציוני באוהלך ושומר טבע בצאתך". אני ציוני ואתרום את חלקי- אבל כשאני עוסק בשמירת טבע- הנושא הזה איננו מעניין אותי.

זהו חלק מן הנושא-הממד הציוני, אם אתם רוצים האנושי-של הגנת הטבע, זהו אחד המאבקים הנערכים בתוך מערכת ההדרכה. זהו מאבק נגד התפיסה הסטרילית של שמירת טבע, שבה יש דבר אחד שמפריע בתוך הטבע היפה הזה, מהלכי על שתיים המקלקלים את כל הסימפוזיה האידיאלית הזו.